

[Askjær Jørgensen]

Nu vil centrum-demokraterne have det lempet den anden vej. Man siger, at det bare er sikkerhedsudstyret, man vil have lempet for. Ja men det beder vi så om en forklaring på, om det er specielt forstærkede karrosserier eller specielt forstærkede chassiser, eller det er specielt sikre bremsesystemer, eller hvad det er, man tænker på. Så vidt vi har forstået, er det, som det administreres i øjeblikket, sådan, at rulleseleer, nakkestøtter og elopvarmet bagrude er fritaget, i relation til ministerens bemærkninger.

Det er da rigtigt, at dette område er et besynderligt område. Nu har vi lige oplevet i august, at socialdemokratiet væltede alle disse afgifter over på driftsmidler, og nu kan vi i dag i Jyllands-Posten læse, at socialdemokratiets trafikpolitiske ordfører, hr. Otto Mørch, lufter tanker om, at man vil fjerne afgifterne på motorkøretøjer, lægge det om. De tanker stod jo i fremskridtspartiets program for nogle år siden, og derfor er det da sådan set glædeligt, at hr. Otto Mørch har læst lidt i vores program fra dengang. Men vi synes ikke, at det helt står i relation til det, socialdemokratiet og venstre og konservative i øvrigt foretager sig over for driftsmidler inden for erhvervslivet og over for bilen, den nødvendige ting, som befolkningen skal befordre sig i.

Aksel Pedersen (V):

Uanset om hr. Askjær Jørgensen kan finde sammenhæng i de tanker, vi har om motorbeskatningen, så vil venstre godt se på dette beslutningsforslag.

Vi har jo en meget stor og progressiv motorbeskatning, og når vi har den, så er vi med til at fordyre det sikkerhedsudstyr, som er indbygget. Det gør tit, at man, i stedet for at købe en vogn med det indbyggede udstyr, køber en vogn, som er billigere, og så måske køber andre ting at sætte på, som i nogen grad skal hjælpe på det siden hen, men som er knap så effektive.

Jeg kan forstå på ministeren, at der ligger en bemyndigelse, som har kunnet bruges, og at man arbejder videre med sagen, og det ville da være den allerheldigste løsning, om ministeren fremsatte et forslag, der tager fat på problemerne her. Men hvad enten det er den ene eller den anden part, der kommer

med et forslag, der duer, så vil venstre selvfølgelig se alvorligt på det.

Vi må så nok også have en opstilling over, hvilket udstyr der er fritaget, for der er en anden ting, som vi i det mindste ikke kan fritage, når vi taler om udstyr, og det er, at nogle vogntyper tydeligt er sikrere end andre vogntyper. Det kender man jo fra forsikringsselskabernes anmeldelser. Disse vogne vil vanskeligt kunne billiggøres, for det er simpelt hen noget, der ligger i hele kvaliteten fra starten. Men det er en anden sag, og det er måske også noget af det, ministeren kan fremkomme med forslag om.

John Winther (KF):

For at det ikke skal kunne give anledning til nogen fejlfortolkninger, så vil jeg gerne sige, at vi fra konservativ side helt og fuldt kan støtte de intentioner, der ligger i det forslag, der nu er blevet fremsat.

Egentlig er vi i den mærkelige situation, at forslaget burde have været overflødigt, men det er ikke CDs skyld; det skyldes faktisk den måde, man har forvaltet den lov på, der blev vedtaget i 1973. Derfor kan det godt virke lidt overraskende, når skatte- og afgiftsministeren nu her i dag fra folketingets talerstol siger, at med dette forslag forsinker man en udvikling, som ellers ville være kommet, fordi man altså lige var i færd med at lægge sidste hånd på værket med hensyn til en yderligere fritagelse af sikkerhedsudstyr til automobiler. Sandheden er den, at der har været tid fra 1973 og indtil nu til at komme med disse forslag, men det er altså ikke sket.

Tiden fra 1973 og indtil nu er åbenbart så lang, at man kan glemme, hvad det egentlig var, der skete dengang. Hvad skete der? Der skete det, at folketinget gav en bemyndigelse til den daværende finansminister til ud fra en liste, der var udarbejdet helt nøjagtigt, at fritage for afgifter. Der var faktisk en liste på 17 punkter, som var udarbejdet af Trafiksikkerhedsrådet, hvor man sagde: her er idéløsten til, hvad der kan fritages. Man blev dengang enig om foreløbig at tage 5 punkter med og så overlade til ministeren at komme med de resterende forslag. Der var også nogle ordførere dengang, bl. a. det konservative folkepartis ordfører, hr. Ib Stetter, der var lidt nervøs for, om de nu også ville fremkomme. Den daværende minister forsikrede,